

Trận
Đánh
Cuối
Cùng
Của

Biệt
Đoàn
222
CSDC

Nguyễn Văn Thọ (Cựu Thiếu Tá Biệt Đoàn 222 CSDC)

NGUYỄN VĂN THỌ (Cựu Thiếu Tá Biệt Đoàn 222 CSDC)

Hơn bốn mươi năm đã trôi qua kể từ ngày vận nước đổi thay, tôi và biết bao nhiêu chiến hữu đã trải qua những ngày tháng dài đau thương khổ hận. Sống mà như đã chết, không còn có điểm tựa nào để bám víu.

Cố quên đi những quá khứ tang tóc, những đau buồn tận cùng thế kỷ. Song cố quên thì lại càng gợi nhớ những chiến hữu thân thương đã cùng mình "chung lưng đấu cật", dũng cảm chiến đấu cho đến giờ phút sau cùng để rồi nước mắt tuôn trào trong nghẹn ngào, phải giã từ vũ khí mà không biết lý do?

Để tỏ lòng khâm phục và vinh danh một đơn vị có danh hiệu là "Biệt Đoàn 222 Cảnh Sát Dã Chiến" mà tôi được vinh dự phục vụ dưới cờ và đã tham dự trận đánh cuối cùng đầy khốc liệt và đã chiến thắng và hoàn thành nhiệm vụ được giao phó trong những giây phút "dầu sôi lửa bỏng" nhất của đất nước thân yêu chúng ta, bên cạnh dòng người đang tìm cách rời bỏ "hàng ngũ" để lánh thân càng lúc càng nhiều...

Nhớ lại... khoảng 4 giờ chiều ngày 28 tháng 4 năm 1975, lệnh của Chỉ Huy Trưởng thông qua Thiếu Tá H.H.Q, Trưởng Phòng 3, tôi đưa Liên Đội A/BĐ222 CSDC gồm ba Đại Đội 5,8 và 10 do Thiếu Tá Đ.V.V chỉ huy đến địa điểm cầu Sài Gòn trên xa lộ Biên Hòa rải quân, đóng chốt chặn đường xâm nhập của địch hướng Thủ Đô Sài Gòn, thay thế Tiêu Đoàn Dù nhận nhiệm vụ khác. Việc rải quân và tổ chức phòng thủ vừa kết thúc lúc 1 giờ khuya rạng ngày 29 tháng 4 năm 1975 thì tình hình đã đổi thay.

Vì cũng giờ này trong đêm, Cuộc CSQG Ký Thu Ôn thuộc Quận 8 bị Việt Cộng tấn công bởi một đơn vị đặc công với hỏa lực hùng hậu. Lực lượng đồn trú chống trả mãnh liệt nhưng cuối cùng phải rút lui do áp lực địch quá mạnh. Liên Đội A/BĐ 222 lại bàn giao nhiệm vụ cho một Tiểu Đoàn Dù khác. Sau đó, BCH Hành Quân và Liên Đội A di chuyển đến BCH/CSQG Quận 8.

Tại đây, lúc 7 giờ 30 sáng ngày 29 tháng 4 năm 1975, sau khi bàn thảo kế hoạch, tôi và Thiếu Tá Đ.V.V đưa Liên Đội A đến địa điểm hành quân và đặt kế hoạch tái chiếm Cuộc Ký Thu Ôn. Thành phần tham dự gồm 3 Đại Đội: ĐĐ 5 do Trung Úy N.T.Đ chỉ huy, ĐĐ 8 do Trung Úy P.Đ.N chỉ huy, ĐĐ 10 do Trung Úy N.V.C chỉ huy.

Cuộc Ký Thu Ôn nằm sát tỉnh lộ hướng về quận Cần Giuộc, tỉnh Long An: -Phía tây bắc cách Cuộc chừng 800m là làng mạc dân cư đông đúc; -Phía đông bắc sát Cuộc là một nghĩa trang lớn; -Phía đông nam cách Cuộc 500m cũng là khu dân cư có nhiều gia đình và các cửa hàng buôn bán tạp hóa. Tôi và Thiếu Tá Đ.V.V quyết định đặt BCH Hành Quân tại phía sau lưng Cuộc, về hướng nam cách Cuộc 300m. Chúng tôi sử dụng:

- ĐĐ 5 rải quân theo dọc tỉnh lộ, làm thành phần hỏa lực, sử dụng vũ khí gồm các loại như M79, M72, súng cối 60 ly và đại liên 50.

- ĐĐ 8 và 10 tiến quân từng bước vào mục tiêu theo chiến thuật << tam giác đáy đi trước >> .

Khi hai đơn vị ĐĐ 8 và ĐĐ 10 tiến quân còn cách xa Cuộc khoảng 100m thì địch phản công dữ dội bằng hỏa lực B41 và AK47. Lực lượng tiến quân phải phân tán mỏng, dùng hỏa lực cơ hữu bắn dập mục tiêu. Sau hơn 1 giờ giao tranh, tiếng súng hoàn toàn ngưng hẳn. Chúng tôi dự đoán trước hỏa lực mạnh và sự chiến đấu dũng cảm của các chiến hữu Biệt Đoàn 222 CSDC, địch âm thầm rút lui theo các đường giao thông hào do chúng thực hiện hôm trước khi mở đường tấn công vào Cuộc. Tại đây chúng tôi ghi nhận 4 tên VC chết tại chỗ cùng vũ khí.

Sau khi nắm vững tình hình, BCH Hành Quân di chuyển vào bên trong Cuộc. Trong lúc đó lực lượng địch dù hoàn toàn rút quân khỏi vị trí, nhưng vẫn rải quân đóng chốt trong

nghĩa trang nên việc xác định tình hình vô cùng phức tạp. Trước tình huống này, BCH/HQ liên lạc với BCH/CSQG Thủ Đô yêu cầu can thiệp bằng cách cho một trực thăng quan sát và đánh dấu mục tiêu ngõ hầu tránh tổn thất cho đơn vị. Sau 2 tiếng đồng hồ án binh bất động đợi chờ, kết quả là...một sự im lặng hoàn toàn! Sau này trao đổi với Phòng 3 Biệt Đoàn 222 CSDC, chúng tôi mới biết tin "Tổng Thống" Dương Văn Minh trao chức Chỉ Huy Trưởng CSQG Thủ Đô cho tên VC nằm vùng Triệu Quốc Mạnh. Hắn nhậm chức với mục đích bảo vệ mạng sống các tù nhân CS (sau 30/4/75 hắn đã trở thành thủ lĩnh Luật Sư Đoàn TP.HCM). Còn Bộ Tổng Tham Mưu và Bộ Tư Lệnh Biệt Khu Thủ Đô thì không còn ai ngoài Chuẩn Tướng Nguyễn Bá Hi, phải phụ trách cả hai cơ quan đầu não. Riêng BTL/CSQG thì chỉ có Đại Tá Phạm Kim Qui là cấp chỉ huy cao nhất. Do đó mọi yểm trợ chiến trường đều bị tê liệt. Lúc đó, BCH HQ quá thất vọng. Chúng tôi nghĩ rằng nếu không giải quyết chiến trường sớm trước khi trời tối sẽ gặp nguy hiểm và khó khăn nhất là các chiến hữu BĐ 222 CSDC đã hơn một ngày không chớp mắt.

Không còn con đường nào khác, chúng tôi bèn áp dụng chiến thuật <<muờu lược chiến>>. Sau khi chúng tôi bàn thảo chi tiết với Thiếu Tá Liên Đội Trưởng và 3 Đại Đội Trưởng, tất cả chúng tôi đồng ý với nhau. Khi tôi khai hỏa phát súng đầu tiên, thì đồng loạt các đơn vị nổ súng ồ ạt và hô "Xung Phong" nhưng tất cả nằm yên tại chỗ để theo dõi địch và đánh dấu mục tiêu. Đây chỉ là kế nghi binh buộc địch xuất hiện.

Đúng như dự kiến, địch phản công quyết liệt bằng các vũ khí AK47, B40, B41. Sau khi xác định được vị trí địch, ĐĐ10 phân tán thành 8 toán, đồng loạt men theo đường hầm của địch, tiêu diệt từng tổ một, dưới sự yểm trợ hỏa lực của ĐĐ5. Trận đánh kết thúc lúc 4 giờ chiều ngày 29 tháng 4 năm 1975 với 6 tên VC ra hàng. Lực lượng đặc công VC coi như bị tiêu diệt tại chỗ.

Field police troops on the move, last days of April, 1975. Note the yellow sign with red letters on the right. It was Le-Van-Duyet military compound.

Sau khi bàn giao khu vực cho địa phương, Liên Đội A được di chuyển về hậu cứ. Tại đây chúng tôi được Thiếu Tá Q. Trưởng Phòng 3, Đại Úy B. Trưởng Phòng 1, Trung Úy Đ

Trưởng Ban Truyền Tin...đón tiếp với tất cả tấm lòng quý mến. Sau đó chúng tôi nhận được sự khen ngợi của Bộ Tư Lệnh CSQG.

Trước tình hình ngày càng bị đất dưới áp lực quân sự của đối phương, không khí chính trị càng lúc càng ngột ngạt, dòng người trốn chạy trong hoảng hốt và hỗn loạn, nhưng vẫn còn nhiều đơn vị, binh chủng VNCH "bình thần" gần như không có chuyện gì, vẫn tiếp tục rải quân trên các đường phố, chiếm giữ các cao ốc nội thành Sài Gòn. Họ đang chờ lệnh của các nhà lãnh đạo mới.

A unit of Field Police makes a last patrol on the streets of Saigon

Đơn vị chúng tôi cũng đang tích cực chuẩn bị mọi phương tiện, lương khô, vũ khí, đạn dược để phòng khi có lệnh di chuyển tiếp tục chiến đấu, dưới hoàn cảnh mới. Nhưng đúng vào lúc 10 giờ 15 phút vào ngày 30 tháng 4 năm 1975. "Tổng Thống mới" Dương Văn Minh tuyên bố các đơn vị phải <<ngưng chiến >>, chuẩn bị bàn giao cho đối phương. Đúng là NGÀY ĐẠI TANG cho cả dân tộc Miền Nam VNCH theo sau "nhật lệnh" đầu tiên của Ông Minh. Sau lời tuyên bố là những dòng nước mắt đầm ướt áo trận...và một cuộc lưu đày oan nghiệt bắt đầu!

Nguyễn Văn Thọ